

imeniten almanah *Poletno branje*. V Parizu izhaja štirimesečnik *Pričevanja*, v Kölnu izdaja Antonin Liehm revijo *150.000 besed*, ki sistematično izbira tekste od drugod, vendar tako, da daje pregled vsega, kar kdo piše o Češkoslovaški, Srednji Evropi, Vzhodni in Zahodni. Hkrati izdaja *Lettre Internationales*, gotovo enega najboljših vsebinskih in likovno privlačnih evropskih literarnih časopisov, v katerem je objavil tudi besedila Danila Kiša, Aleksandra Tišme in Filipa Davida. V Zürichu izhajajo *Konfrontacije*, v njih se liberalno soočajo različna stališča o zadevah Češkoslovaške, Evrope in sveta. Med temi založniki je treba še enkrat omeniti zakonca Škvorecky, ki sta v Torontu izdala doslej že dvesto knjig sodobnih čeških avtorjev bodisi prepovedanih doma bodisi živečih v tujini.

Tokrat so izbrali pet pesnikov, ki pišejo bodisi v tujini bodisi doma za svoje predale. To je samo prvi poskus, kako odstraniti nesporazume in jez med tistim, kar je živelo v tujini in doma in ni dobilo priznanja. Češkoslovaška v letu 89, kar je obrnjena številka in letnica 68, je pretrgala z vsem, kar je več kot dvajset let tlelo in raslo kot zimzelen pod snegom.

B. Šömen

Vladimira Čerepkova

Vladimira Čerepkova se je rodila leta 1946 v Pragi. V šestdesetih letih je debitirala v Mladem svetu, zelo hitro pa so ji začeli objavljati v tujini. Leta 1969 je izdala zbirko *Riba se z ribo pogovarja*, leta 1973 pa v Kölnu zbirko *Izguba govora*. Živi v Parizu.

NA TLEH   Vrata v zemlji se odpirajo sama
                   To so modra vrata
                   ki so nastala
                   v mislih več ljudi
                   Za vrati zemlje
                   je sončni vrt
                   z belimi vrvmi
                   Nekoč davno je na njih
                   viselo perilo
                   vendar je bilo nepotrpežljivo
                   in je odletelo z viharjem
                   Vrvi privezane k tramom
                   niso mogle vzleteti
                   Pogledujejo me
                   z značilnim in dolgim pogledom

MAČEK Leži in šepeta Slabo slabo slabo
 vse je znana napaka in nepopravljivost
 Ničesar ni videti v nizkem nebu
 s katerim tramvajem bomo prišli tja
 Zdaj so načrti naših najbližjih
 že zbledeli in trava rase samo po dežju
 zato je nevidna
 Po vsej Evropi je ura osem
 in jutri bom znova z istim glasom in z istim
 praznim kruljenjem želodca
 To na stranišče je vedno bliže kot kam drugam
 Priprtim ljudem rišem socialne podobnosti
 s krinko angela
 Košček naprej so sončni trgi in odličje
 težkih odlikovanj žalostnih zaušnic
 Vroče je na slepem telesu
 in Afrika je vsa iz lesa
 in še malo in ostali bomo za vselej alkoholiki
 sicer z lici in pesmicami mamic
 toda samo ena napačna številka
 in za vselej zgubiš prijatelja
 To pa zato ker smo se poskrili v tem svetu
 in pot nazaj traja vse življenje

IZGUBLJEN Vlak zapelje v predor
 DAR GOVORA Okna se zaprejo
 Reci kaj
 bližamo se domu
 železniški postaji
 k slonu iz Rostoka
 Govorica se vrača kot tekoči med
 vsajena v balon besed
 Ne bom spregovorila
 z molčanjem vas bom prisilila
 v oprezno prihodnost
 k besedam ki se zdijo
 podobne padajočim dokolenkam
 skrivališčem pod posteljo
 litru mleka na mizi
 Jutru

DELO In opoldansko in jutranje in nočno
 in opoldansko in jutranje in nočno
 in opoldansko in jutranje in nočno
 in opoldansko
 in jutranje
 Da!
 Električne ure so nepreklicno
 usmerjene drugam
 samo ne h koncu teh dvoran
 samo ne h koncu tega bornega časa
 samo ne h koncu kantin piva in malic
 samo ne h koncu te odvečne bitke
 človeka in stroja v isti vpregi
 kar smo lahko že davno videli
 na obrazih ruskih mužikov
 kako vlečejo veliko ladjo
 z vrvjo
 in njihovi obrazi so bolj napeti kot zemlja . . .
 Potem pa kot bi padlo sonce
 velikanska okna zazrta v določena mesta
 dihajo steklo in paro
 Velika ladja je na morju
 nesrečniki preštevajo papirčke
 v molčečih rokah

Antonin Brousek

Antonin Brousek se je rodil leta 1941 v Pragi. Pesnik in literarni kritik, ki je do leta 1968 menjal več različnih poklicev, dokler ni leta 1969 odšel v Zahodno Nemčijo, kjer živi v Zahodnem Berlinu. Do odhoda v tujino je izdal tri pesniške zbirke: Nizke vode (1963), Nestrpnost (1965) in Zasilni izhod (1969, vendar so zbirko uničili). Kasneje je v Nemčiji in v Kanadi izdal več zbirk, med drugim leta 1980 Zimski spanec.

ENAINDVAJSETI Tako . . . ste že tukaj . . . pozdravljeni!
 Pozdravljeni, poletni gostje
 iz hladnih krajev,
 pozdravljamo vas
 s starim običajem,
 s kosom kruha,